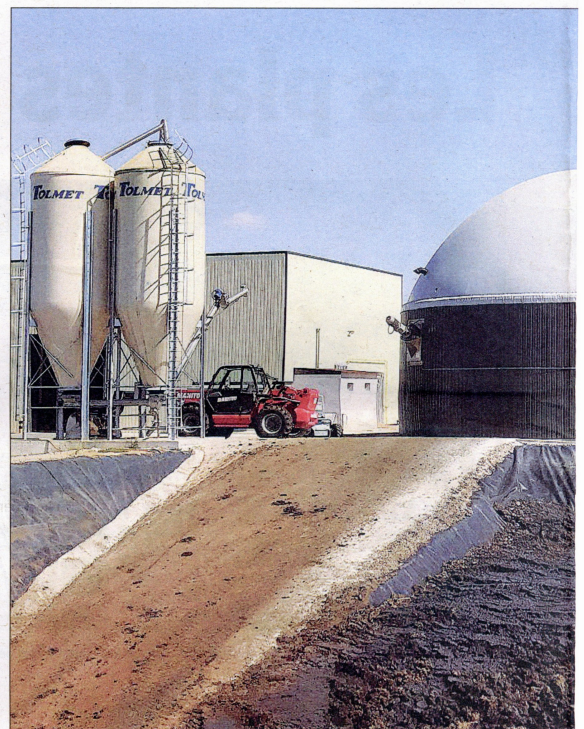

El Govern de la Generalitat té un pla per a desplegar el biogàs pel país, amb plantes que aprofiten els residus orgànics per a generar energia. Aparentment, una manera de matar dos pardals d'un tret. Els primers projectes a l'Ebre, però, ja generen controvèrsia.

Biogàs: oportunitat o amenaça

Terres de l'Ebre Òscar Meseguer

L'energia sempre ha sigut motiu de controvèrsia en un territori eminentment productor com les Terres de l'Ebre, on continuen generant rebuig fins i tot projectes que estan plantejats tant pels promotors com per l'Administració com una oportunitat d'accelerar la descarbonització produint energia i gestionant residus: les plantes de biogàs. Actualment, hi ha 72 petites plantes en funcionament a Catalunya, entre abocadors, tractaments de fangs de depuradora, residus orgànics municipals i industrials, codigestió i deieccions ramaderes. A les Terres de l'Ebre hi ha una gran planta en funcionament, a la Galera, i dos en projecte, a Camarles i Campredó, però el full de ruta del Govern de la Generalitat és que n'hi haja moltes més. Els projectes de la Galera i Camarles ja han aixecat rebombori fins al punt que han tret o trauran els opositors al carrer: el 14 de juny se van manifestar contra el projecte de l'empresa Ence al cor del Baix Ebre i este divendres, 28 de juny, se manifestaran contra la planta explotada per Biometagàs al Montsià. Objectivament, no és fàcil discutir els beneficis d'una planta que **"és la millor manera de tractar residus orgànics urbans, agrícoles o provinents de la ramaderia que, si no es tracten, encara són pitjors"**, defensa Francesc Medina, catedràtic i investigador del Departament d'Enginyeria Química de la URV: **"Es revaloren els residus i disminueix la petjada de carboni, amb la qual cosa és una de les tecnologies més eficients contra el canvi climàtic"**, constata. Però ningú la vol al pati de casa, perquè genera pudors i té un impacte visual o fins i tot acústic, a banda que, un cop obtingut el metà, resta un digestat com a residu efluent, tot i que es pot aprofitar com a fertilitzant i tancar el cercle. **"S'han d'ubicar lluny dels nuclis urbans i els residus s'han de tractar ràpidament i amb els mitjans adequats i han de comptar amb bons sistemes de seguretat** [el metà és altament infla-

A l'esquerra, una pancarta en contra de la planta de biogàs que hi ha projectada al Pla del Bif, a Camarles, i a la dreta, la planta de Biometagàs La Galera. FOTO: H.R. / CEE

ble), que existixen", defensa Medina. **"No hi ha un risc zero, però la tecnologia està prou madura i molt contrastada"**, afegix, i assegura que les pudors se poden minimitzar adequadament.

Com funciona una planta de biogàs? A través d'un procés anaeròbic controlat en què intervien bacteris i que es produïx dins d'uns digestors, se transformen els residus orgànics en biogàs que es pot aprofitar com a energia renovable. A partir de la depuració del biogàs i l'augment de la concentració de metà és quan s'obté el biometà. Així s'evita la propagació a l'atmosfera de metà i CO₂ equivalent. El biogàs, format per metà, CO₂ i altres components, se pot utilitzar com a vector energètic, per a generar calor o electricitat, a partir d'uns motors alternatius, mentre

que el biometà té unes propietats molt similars al gas natural i pot utilitzar-se per a la propulsió de vehicles, com a gas natural comprimit o

Les plantes de biogàs permeten revalorar residus, disminuir la petjada de carboni i generar energia

liquat, i per a ser injectat a la xarxa de gas natural. Esta és la finalitat de la planta de biometà de la Galera, que era la primera amb les seues característiques a l'estat i va haver de driblar obstacles legals per a poder-se endollar a la xarxa d'Enagás.

Recentment, el Govern de la Ge-

neralitat, per a donar compliment als objectius europeus de l'Agenda 2030, va aprovar l'Estratègia Catalana del Biogàs 2024-2030, que segons el mateix executiu "vol incidir en un nou model integrat de gestió de residus i materials orgànics dels quals obtenir productes amb valor afegit en el mercat dels fertilitzants així com energia renovable". El repte és arribar al 2050 amb "un aprofitament complet de tots els recursos orgànics del país", i això que Catalunya és una de les regions europees amb més disponibilitat de recursos, ja que el sector ramader hi té un pes important.

El potencial, però, no té res a veure amb la realitat consolidada de països europeus on **"hi ha milers de plantes de biogàs"**, assenyalava Medina, que opina que **"a Espanya sem-**

pre anem endarrerits i ara ens haurem de posar les piles". Alemanya, Holanda, Bèlgica o Dinamarca ofereixen bons exemples en què cada granja o conjunt de granges tenen la seua pròpia planta de biogàs i casos de plantes a tocar de les poblacions per a tractar residus orgànics urbans. Alemanya té plantes de biogàs des de fa més de 30 anys.

La inversió prevista per la Generalitat per enguany ja s'enfila fins als 23 milions d'euros i l'objectiu per al 2030 és gestionar per a la producció de biogàs 8,5 milions de tones de materials orgànics, tres vegades més que en l'actualitat; multiplicar per tres la producció d'energia primària del biogàs, fins a 2 TWh (terawatts-hora) a l'any, i reduir en més de 350.000 tones de CO₂ les emissions de gasos d'efecte hivernacle.